

تأثیر کمال گرایی، هنجار تیمی و جو اخلاقی بر رفتارهای پرخاشگرانه در بازیکنان رشته بسکتبال

زهرا سلیمیان^۱، دکتر ایران مهدیزادگان^۲، دکتر مهدی نمازی زاده^۳

چکیده

مقدمه و هدف: پرخاشگری به عنوان یک اختلال شخصیتی، موجب آزار فرد و اطرافیان می گردد (۳) و میل به بروز پرخاشگری در مکان های ورزشی، به عنوان یک عامل آسیب رسان به سلامت روان محسوب می شود (۲). از آن جا که بروز پرخاشگری در ورزش، به ویژه ورزش های تیمی، تحت تأثیر ویژگی های شخصیتی ورزشکاران از جمله کمال گرایی و هم چنین جو اخلاقی و قوانین حاکم بر تیم است، از این روی، این پژوهش با هدف بررسی تأثیر کمال گرایی، هنجار تیمی و جو اخلاقی بر رفتارهای پرخاشگرانه در میان بسکتبالیست های ماهر و نیمه ماهر شهر اصفهان انجام شد.

روش شناسی: بدین منظور ۱۵۰ ورزشکار بسکتبالیست به روش تصادفی انتخاب شدند. به منظور گردآوری داده ها، پرسشنامه های کمال گرایی فراست (۱۹۹۰)، پرسش نامه هنجار تیمی شیلدز، گاردنر، بردمایر و بوستروم (۱۹۹۵)، پرسش نامه قضاوت در مورد رفتار اخلاقی در ورزش جوانان استفتن، بردمایر و شیلدز (۱۹۹۷) و مقیاس پرخاشگری ورزشی بردمایر (۱۹۷۵) (سوالات مربوط به پرخاشگری خصمانه) مورد استفاده قرار گرفت.

یافته ها: داده های حاصل از پرسشنامه ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون ورود مورد بررسی قرار گرفت. نتایج، نشان می دهد که بین کمال گرایی و رفتارهای پرخاشگرانه، بین هنجار تیمی و رفتارهای پرخاشگرانه و بین جو اخلاقی با رفتارهای پرخاشگرانه رابطه منفی معنادار وجود دارد ($P \leq 0/001$). هم چنین، نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون ورود نشان می دهد که کمال گرایی و جو اخلاقی توانستند پرخاشگری را پیش بینی کنند.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به رابطه معنادار بین کمال گرایی، هنجار تیمی و جو اخلاقی با رفتارهای پرخاشگرانه، مربیان ورزشی به عنوان افرادی مؤثر بر تعیین جو اخلاقی تیم و تعیین معیارهای اخلاقی برای تیم، می باید استفاده از رفتار های پرخاشگرانه را کاهش داده و هم چنین این نکته را به تمامی بازیکنان نیز گوشزد نمایند و آنان را به دوری از رفتارهای پرخاشگرانه و انجام بازی جوانمردانه تشویق نموده و عواقب انجام پرخاشگری در ورزش و تمرین را به آنان، متذکر شوند.

واژگان کلیدی: کمال گرایی، هنجار تیمی، جو اخلاقی، رفتار پرخاشگرانه

۱. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، روانشناسی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، ایران salimian_zahra84@yahoo.com

۲. استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، ایران

۳. دانشیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، ایران

مقدمه

بدیهی است که تمامی اعمال بشر از دو جنبه فیزیولوژیکی و روانی قابل بررسی است و با توجه به نقشی که جنبه‌های روانی در اعمال و رفتار بشر دارند، اهمیت دادن به مباحث روان شناسی از ارزش و اعتبار ویژه ای برخوردار است (۱). تقریباً در تمامی رشته های ورزشی، هیجانات، عواطف و حالات روان شناختی افراد از جمله خشونت و پرخاشگری، نقشی انکار ناپذیر در نوع فعالیت و تلاش و کوشش فرد و هم چنین نوع و چگونگی رفتار افراد ایفا می کنند. میل به بروز خشونت و پرخاشگری در مکان های ورزشی، به عنوان یک عامل آسیب رسان به سلامت روان محسوب می شود که با مواردی چون هتاکی، ضرب و شتم، آزار و اذیت، توهین و در نهایت، قتل، بیان می گردد (۲). پرخاشگری به عنوان یک اختلال شخصیتی، موجب آزار فرد و اطرافیان می گردد (۳) و اغلب یک رفتار هدف گراست که ممکن است در شرایط خاص، به طور مثبت ارزیابی شود (۴). هم چنین، پرخاشگری شاید یکی از مهمترین مشکلات در ورزش امروز باشد (۵). رقابت ورزش کاران و استفاده از پرخاشگری، ممکن است از اجزای مهم ورزش باشند (۶). به عقیده جی بول^۱ عوامل بروز رفتار پرخاشگرانه در ورزش، عبارتند از: کیفیت مسابقه، نتیجه مسابقه، اختلاف امتیاز، برخورد های بدنی، بازیکنان پرخاشگر، برداشت تماشاچیان، داوران، مربیان و اعضای خانواده و مشاهده رفتار پرخاشگرانه (۷). هم چنین برتون و مارشال (۲۰۰۵) نشان دادند که شرکت در ورزش، ارتباط مثبتی با رفتارهای پرخاشگرانه دارد و شرکت جوانان در ورزش ممکن است به عنوان یک عامل خطر برای رفتار پرخاشگرانه عمل کنند (۸). به نظر می رسد دو پهلویی و ابهام خاصی در مورد پرخاشگری در ورزش وجود دارد. یک دلیل برای این دو پهلویی آشکار، این است که ما تمایل به دیدن پرخاشگری در شرایط و موقعیت های مختلف داریم. دیدگاه های مربوط به پرخاشگری در ورزش، دیدگاه های دو سویه است، از یک سو به عقیده راسل در دوران صلح، مکان های ورزشی تنها جایی است که پرخاشگری نه تنها در آن جایز شمرده می شود، بلکه رفتار پرخاشگرانه تشویق می شود. از طرف دیگر دادگاه های متعددی به دلیل تخلف از قوانین تشکیل می شود که ورزش کاران را به علت رفتارهای پرخاشگرانه عمدی و صدمه زدن به ورزش کاران دیگر، محاکمه می کنند. یکی از دلایل این دوسویه گرایی، آن است که تفسیرها از پرخاشگری در موقعیت های مختلف، بسیار متفاوت است. بدین علت محققان تلاش کردند که تعریف واضح تری در مورد پرخاشگری ارائه دهند، از این روی، در نگاه کلی، پرخاشگری را این گونه تعریف می کنند: هر نوع رفتاری که به قصد آسیب رساندن عمدی به شخص دیگر انجام شود و ممکن است روانی یا فیزیکی باشد و یا به نظر بارون^۲ (۱۹۹۷) پرخاشگری، شکلی از رفتار است که هدف آن آسیب رساندن یا آزار دادن موجود زنده است (۱). پرخاشگری، ارائه یک محرک آزار دهنده از فردی به فرد دیگر که با قصد آسیب رساندن انجام می شود و از آن رفتار، انتظار ایجاد آسیب می رود، است، در واقع فرد باید بر این باور باشد که رفتار را با هدف و انگیزه آسیب رساندن انجام می دهد (۹). بنا بر اظهار بارون (۱۹۷۷)، پرخاشگری، کنشی است که شامل هر دو شکل آسیب رسانی بدنی و روانی است، جنبه عمدی دارد، امری تصادفی به شمار نمی آید، تنها شامل افراد انسان می گردد و در آن آسیب رسانی به اشیا مورد نظر نیست (۱۰).

اصطلاح پرخاشگری شامل طیف وسیعی از رفتارهای مختلف است، اما از آن روی، که عمدتاً برای رفتارهای خشونت آمیز مورد استفاده قرار می گیرد، به عنوان جنگ و نزاع تعریف می شود. در ادبیات روان شناسی ورزش،

1.J.Bull

1.Baron

رفتار پرخاشگرانه به این صورت تعریف می شود: هر گونه عمل آشکار و عمدی (کلامی یا فیزیکی) که به علت آسیب فیزیکی یا کلامی به دیگران انجام می شود، این عمل باید هدف مند (غیر تصادفی) باشد و با اختیار و به قصد ایجاد آسیب، انجام شود، به این معنا که مبارزه در راگی و فوتبال و چک کردن بدن در هاکی روی یخ، رفتارهای پرخاشگرانه نیستند، در عوض رفتار پرخاشگرانه، منعکس کننده اقداماتی است که فراتر از قوانین بازی است که در آن، متجاوز عمدا تلاش می کند که به حریف خود آسیب برساند (۱۱).

در حالی که تعاریف فوق ممکن است در اکثر موقعیت ها، تعریف رسایی برای پرخاشگری باشد، اما پیچیدگی مسایل ایجاد شده در ورزش، این پرسش را به وجود می آورد که آیا رفتارهای مطابق با قوانین ورزشی که موجب صدمه دیدن شخص دیگر می شود، رفتار پرخاشگرانه تلقی می شوند؟ برای تمایز رفتارهای مجاز و غیر مجاز در میادین ورزشی، بارون (۱۹۹۷) دو نوع پرخاشگری وسیله ای و پرخاشگری خصمانه را از هم جدا می سازد (۱۲). پرخاشگری ابزاری، رفتاری است که بر ضد فرد دیگری انجام می شود، که به عنوان وسیله ای برای به دست آوردن برخی از پاداش ها و برای رسیدن به یک هدف خارجی مانند پیروزی، استفاده می شود. در این نوع از پرخاشگری، آسیب رساندن، تصادفی است و هدف از پیش تعیین شده نیست (۱۳). پرخاشگری ابزاری یک پرخاشگری ورزشی قابل قبول، در نظر گرفته شده است؛ زیرا بر خلاف پرخاشگری خصمانه، با قصد و نیت آسیب رساندن به یک ورزش کار دیگر همراه نیست (۱۴). پرخاشگری خصمانه، اشاره به عمل مشهودی دارد که به قصد رساندن صدمه ای جسمانی یا روانی به دیگری یا خود، انجام می شود. تقویت اصلی در پرخاشگری خصمانه، رضایت خاطری است که از دیدن درد یا آسیب وارد شده به دست می آید. بنابراین، هدف از این پرخاشگری، دست یابی به محصول نهایی؛ یعنی آسیب جسمانی یا روانی است. بازیکن بسکتبالی که به طور عمد، حریفش را به طرف پایه های سبد هل می دهد، صرفاً برای این که به او صدمه بزند، دست به پرخاشگری خصمانه می زند (۱۵). به این ترتیب، پرخاشگری ورزشی را می توان به عنوان رفتاری تعریف کرد که خارج از قواعد و هنجارهای ورزشی رخ می دهد، سبب آسیب عمدی می گردد و ارتباط مستقیمی با اهداف رقابتی ورزش ندارد (۱۲).

در چند دهه اخیر، مطالعه و تحقیق پیرامون ناهنجاری های رفتاری و پرخاشگری از اهمیت بسیار زیادی برخوردار بوده است. بررسی ها نیز نشان می دهند در سال های اخیر، ناهنجاری های رفتاری، انحراف و کج روی های اخلاقی و رفتاری در بین ورزش کاران، مربیان و دیگر مدیران و دست اندر کاران امور ورزش، اتفاق افتاده، که نظر متخصصان و جامعه شناسان ورزشی را به خود جلب کرده است. نقض مکرر مقررات ورزشی، عدم رعایت هنجارهای رفتاری، بی توجهی به ارزش ها، زیر پا گذاشتن اصول ورزشی و نادیده گرفتن اصول بازی جوانمردانه، رو به افزایش است (۱۶). طبق تحقیقات انجام گرفته، دلایل مختلفی برای انجام این گونه رفتارها از سوی ورزش کاران، بیان شده است، مانند: نحوه داوری، شکست و ناکامی تیم، رفتار ورزش کاران تیم مقابل، حساسیت ورزش کاران و ... (۱۷). علاوه بر این عوامل، ویژگی های شخصیتی نیز می توانند بر رفتارهای پرخاشگرانه ورزش کاران، مؤثر باشند. امروزه شخصیت، مهم ترین متغیری است که برای تمایل به شرکت در فعالیت های ورزشی و تشریح عمل موفقیت ها و شکست ها در مسابقات ورزشی، به آن توجه می شود (۱۸). شناخت و ارتباط بین ویژگی های شخصیتی و پرخاشگری ورزش کاران، علاوه بر این که می تواند مربیان ورزشی را در انتخاب بازیکنان و اعطای مسئولیت های مختلف و درک رفتار و چگونگی برخورد با آن ها کمک کند، می تواند به رعایت جنبه اخلاقی ورزش در تمامی جوامع، کمک کند (۱۹).

یکی از ویژگی‌های شخصیتی در ارتباط با پرخاشگری ورزش کاران، ویژگی کمال‌گرایی^۱ افراد است. در مبحث شخصیت، کمال‌گرایی، اغلب به عنوان نوعی ویژگی یا صفت، مورد توجه بوده که دارای ساختاری چند بعدی است و می‌تواند نقش موثری در رفتارهای سازگار یا ناسازگار ایفا کند. با وجود این که بیش از یک قرن است که کمال‌گرایی شناخته شده است، برای سالیان زیادی بیش تر از این که مورد بررسی تحقیقات تجربی قرار گیرد، به سادگی به وسیله پزشکان به عنوان یک سازه مطرح می‌شد. اکثر تعاریف اولیه از کمال‌گرایی، عمدتاً کمال‌گرایی را به عنوان یک ویژگی ناکارآمد در نظر می‌گیرند. کمال‌گرایی در روان‌شناسی عمومی به طور گسترده‌ای مورد مطالعه قرار گرفته است، اما متأسفانه این مقوله در روان‌شناسی ورزش به وسیله محققان، کمتر مورد بررسی قرار گرفته است.

از متغیرهای دیگری که می‌توان گفت با پرخاشگری ورزشی در ارتباط است، عوامل محیطی مانند هنجار تیمی و جو اخلاقی تیم است. همان‌گونه که افراد در تأثیر متقابل با جامعه‌ای هستند که در آن زندگی می‌کنند، ورزش کاران نیز در تأثیر متقابل با اشخاصی مثل مربیان و هم‌تیمی‌ها هستند که ارزش‌ها، باورها و رفتارهایشان وابسته به نگرش‌ها، تصمیمات و اعمال آن‌هاست که در تعریف موقعیت‌های خاص و رفتارهای بعدی، باهم شریک‌اند و در واقع یک زمینه کلی را برای اعمال اخلاقی تیم، فراهم می‌سازند (۱). بر اساس نظریه یادگیری اجتماعی آلبرت بندورا (۱۹۷۸)، رفتار خشونت‌آمیز به دو شیوه یاد گرفته می‌شود و ادامه می‌یابد: الگو‌گیری و فرآیند جانشینی. اثر الگو‌گیری مبتنی بر گرایش شخص به تقلید از اعمال فردی است که مورد مشاهده قرار می‌گیرد. بنا بر این، بر حسب نظریه مزبور، مشاهده فردی که اعمال خشونت‌آمیز انجام می‌دهد، به احتمال منتهی به نشان دادن رفتارهای مشابه می‌گردد. فرآیند جانشینی زمانی مشاهده می‌شود که مشاهده‌کنندگان با الگویی مواجه می‌شوند که برای انجام رفتار خشونت‌آمیز پاداش داده می‌شود یا الگویی که به سبب رفتار خشونت‌آمیز مجازات می‌شود. مشاهده‌کنندگان به احتمال بیشتر بعد از مشاهده اشخاصی که به سبب عمل خشونت‌بار پاداش گرفته‌اند، دست به خشونت می‌زنند تا به سبب عمل خشونت‌باری که مجازات شده است (۲۰). بنابر نظریه بندورا، مربیان و هم‌تیمی‌ها نیز الگوهای هستند که احتمالاً در مورد یک رفتار پرخاشگرانه، مورد تقلید ورزشکاران قرار می‌گیرند. وی هم‌چنین در نظریه خود در رابطه با کمال‌گرایی بیان می‌دارد که رفتار آدمی، به طور عمده یک رفتار خودتنظیمی است. از جمله چیزهایی که انسان از تجربه مستقیم و یا غیر مستقیم جانشینی می‌آموزد، معیارهای عملکرد است و پس از آن که این معیارها آموخته شدند، پایه‌ای برای ارزشیابی کردارهای فرد می‌شوند. اگر عملکرد شخص در یک موقعیت معین با معیارهای او هماهنگ یا از آن بالاتر باشد، آن را مثبت ارزیابی می‌کند، اما اگر پایین‌تر از معیارها باشد، آن را منفی ارزیابی می‌نماید. معیارهای فرد می‌توانند از تجربه مستقیم او با تقویت، از راه ارزش بخشیدن به رفتارهایی که در به دست آوردن ستایش از افراد محیط زندگی مانند والدین و دوستان، مؤثر بوده‌اند، گرفته شوند. هم‌چنین معیارهای شخصی به گونه غیر مستقیم یا جانشینی، از راه مشاهده رفتارهایی که دیگران برای آن‌ها تقویت می‌کنند، ایجاد گردیده‌اند. در دهه‌های اخیر، از نظریه‌های سازنده اجتماعی به عنوان چارچوبی برای درک فرآیندهای روان‌شناسی از جمله پرخاشگری ورزشی استفاده شده، به ویژه نظریه ساختاری تکامل اخلاقی کوهلبرگ، پایه‌هایی را برای اغلب تحقیقات اخیر در پرخاشگری ورزشی فراهم کرده است. بر اساس نظریه کوهلبرگ، استدلال اخلاقی سطوح مختلف از تکامل را طی می‌کند و در بالاترین سطح، رفتار اخلاقی را نشان می‌دهد. کوهلبرگ یک مدل سلسله

1.perfectionism

مراتبی سه گانه از رشد اخلاقیات را پیشنهاد کرد که نمونه خوبی از چگونگی وقوع استدلال اخلاقی از دیدگاه رشدی است. اولین سطح، اخلاق پیش متعارف است که فرد خودمدار است. دومین سطح، اخلاق متعارف است که فرد دیگرمدار می شود و تمایل واقعی برای به دست آوردن تایید دیگران و خشنود کردن آنها دارد که به نظر کوهلیگر بسیاری از افراد از این سطح فراتر نمی روند. سومین سطح، اخلاق فرامتعارف است که فرد درونمدار می شود. همان گونه که افراد در تأثیر متقابل با جامعه ای هستند که در آن زندگی می کنند، ورزشکاران نیز در تأثیر متقابل با اشخاصی مثل مربیان و هم تیمی ها هستند که ارزش ها، باورها و رفتارهایشان وابسته به نگرش ها، تصمیمات و اعمال آن هاست که در تعریف موقعیت های خاص و رفتارهای بعدی باهم شریک اند و در واقع یک زمینه کلی را برای اعمال اخلاقی تیم، فراهم می سازند. بر این اساس مؤلفه های سازنده جو اخلاقی در این تحقیق، خواسته های مربی و خواسته های هم تیمی ها (هنجار های تیم) در نظر گرفته شده است. تحقیقاتی در زمینه ارتباط بین جو اخلاقی تیم های ورزشی با تمایلات پرخاشگرانه ورزشکاران انجام شده است، از آن جمله، استنفز (۲۰۰۱) دریافت که پیش بین های اصلی تمایلات پرخاشگرانه بازیکنان نوجوان بسکتبال، ادراک آنها از رفتار پرخاشگرانه هم تیمی هایشان در موقعیت مشابه و نیز تمایلات آنها به آسیب دیگران، زمانی که مربی است. گوئی و رونا و دودا (۲۰۰۲) نیز دریافتند که بارز ترین مؤلفه جو اخلاقی تیم، معیار های تیم است. هم چنین به این نتیجه رسیدند که مربیان، فراگیری ورزشکاران جوان را از ارزش های خاص مثل بازی منصفانه و احترام به قوانین یا تقلب و پرخاشگری در بازی تحت تأثیر قرار می دهند (۱). با توجه به مسایل مطرح شده، پرسشی در ذهن شکل می گیرد: این که، آیا بین جو اخلاقی تیم های ورزشی با تمایلات پرخاشگرانه ارتباط معناداری وجود دارد؟

فرصیه های پژوهش

۱. بین کمال گرایی با رفتار های پرخاشگرانه بازیکنان بسکتبالیست، رابطه منفی معنادار وجود دارد.
۲. بین هنجار تیمی با رفتار های پرخاشگرانه بازیکنان بسکتبالیست، رابطه منفی معنادار وجود دارد.
۳. بین جو اخلاقی با رفتار های پرخاشگرانه بازیکنان بسکتبالیست، رابطه منفی معنادار وجود دارد.
۴. بین کمال گرایی، هنجار تیمی و جو اخلاقی با رفتار های پرخاشگرانه رابطه چند گانه معنادار وجود دارد.

روش تحقیق و شیوه اجرای پژوهش

این پژوهش، از نوع توصیفی - همبستگی است. در این پژوهش، کمال گرایی، هنجار تیمی و جو اخلاقی، به عنوان متغیرهای پیش بین و رفتار پرخاشگرانه متغیر ملاک در نظر گرفته شدند. جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه بسکتبالیست های ماهر و نیمه ماهر شهر اصفهان بود. به همین منظور از میان کلیه بسکتبالیست های ماهر و نیمه ماهر شهر (۲۲۰ نفر)، بر اساس جدول حجم نمونه به حجم جامعه آماری میچل و جولی (۲۰۰۷)(۲۱)، ۱۵۰ نفر به شرح زیر انتخاب شدند: ابتدا با همکاری هیأت بسکتبال شهر اصفهان، فهرست کاملی از بسکتبالیست های ماهر و نیمه ماهر شهر اصفهان، تهیه و سپس ۱۵۰ آزمودنی به صورت تصادفی ساده از میان آن ها انتخاب شدند. پس از انتخاب آزمودنی ها و جلب رضایت آنان و کسب موافقت مسئولان تیم ها، اهداف محقق، تشریح و پرسش نامه های پژوهش در بین ورزش کاران، توزیع شد. هر ۴ پرسش نامه، هم زمان و در یک نوبت، اجرا شدند و آزمودنی ها در پاسخ به آزمون ها کاملاً آزاد بوده و هر جا تمایل به ادامه کار نداشتند می توانستند

همکاریشان را قطع کنند. این پرسش نامه ها بدون نیاز به نام و نام خانوادگی شرکت کنندگان بود و بر این اساس به شرکت کنندگان، این اطمینان داده می شد که شرکت در این پژوهش به امنیت حضور آنان در تیم، آسیبی وارد نمی کند. هم چنین، پرسش نامه ها به وسیله خود پژوهش گر یا افراد قابل اعتماد دیگر، توزیع و جمع آوری شد تا شرکت کنندگان، نگران مطالعه آنان به وسیله مسئولان تیم نباشند. سرانجام، داده های جمع آوری شده مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش های آماری توصیفی (میانگین و انحراف معیار)، از تحلیل رگرسیون به روش ورود، برای بررسی روابط چندگانه بین متغیرها و ضریب همبستگی پیرسون، برای بررسی ارتباط بین هر یک از متغیرها با رفتار پرخاشگرانه، استفاده شد. این تجزیه و تحلیل آماری به وسیله نرم افزار SPSS انجام گرفت.

ابزار به کار برده شده در این تحقیق عبارت اند از:

الف) پرسش نامه کمال گرایی فراست: این پرسش نامه به وسیله فراست و همکاران (۱۹۹۰) طراحی شده است که شامل ۳۵ سوال و ۶ زیر مقیاس است. این خرده مقیاس ها عبارت اند از: ۱- نگرانی افراطی درباره اشتباهات، ۲- مجموعه استانداردهای فردی عملکرد، ۳- انتظارات والدین، ۴- انتقادات والدین، ۵- شک و تردید درباره عملکرد، ۶- سازمان دهی. پاسخ ها در مقیاس ۵ درجه ای لیکرت (کاملاً مخالفم = ۱ تا کاملاً موافقم = ۵) تنظیم شده اند. همسانی درونی این ۶ خرده مقیاس در دامنه ای از ۰/۷۷ تا ۰/۹۳ قرار دارد و این مقیاس همبستگی قوی ($r = 0/84$) با سایر مقیاس های کمال گرایی مانند مقیاس کمال گرایی برنز (۱۹۸۰)، نشان داده است. هم چنین، اعتبار همگرا و افتراقی این آزمون از طریق رابطه مثبت معنادار این آزمون با مقیاس کمال گرایی برنز (۱۹۸۰)، مقیاس خودارزیابی باورهای غیرمنطقی جونز (۱۹۶۸) و زیر مقیاس کمال گرایی پرسش نامه اختلالات خوردن (فلت، هویت، بلانک اشتاین و گری، ۱۹۹۸) به اثبات رسیده است. عباس پور (۱۳۸۵)، در مطالعه ای به منظور اعتباریابی مقیاس کمال گرایی فراست، پایایی این مقیاس را ۰/۷۵ برآورد کرده و ضریب همبستگی آن $r = 0/86$ گزارش شده است. پایایی این پرسش نامه در تحقیق حاضر، از طریق ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۵۶ به دست آمده است.

ب) پرسش نامه هنجار تیمی (TNQ^2): این پرسش نامه توسط شیلدز، گاردنر، بردمایر و بوستروم (۱۹۹۵) طراحی شده است و شامل ۶ سوال است که تقلب و پرخاشگری هم تیمی ها و مربی را ارزیابی می کند. مقیاس چهار گزینه ای (۰-۳) برای سؤال های ۳ و ۴ استفاده شده است: (خیر=۰، احتمالاً نه=۱، احتمالاً بله=۲ و بله=۳) و برای باقی سؤال ها مقیاس ۶ گزینه ای (۵ - ۰) به کار برده شده است: (اصلاً = ۰، تعداد کمی=۱، برخی = ۲، حدود نیمی = ۳، اغلب = ۴، همه افراد = ۵) (۱۲).

ضامنی (۱۳۸۸) برای تأیید پایایی این پرسش نامه از روش آزمون - پس آزمون استفاده کرده است که اعداد به دست آمده همبستگی معناداری را بین داده های پیش آزمون و داده های پس آزمون نشان داده است. روایی محتوای این پرسش نامه از سوی متخصصان مورد تأیید قرار گرفت و پایایی این پرسش نامه در تحقیق حاضر، با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۷۲۰ به دست آمده است.

پرسش نامه قضاوت در مورد رفتار اخلاقی در ورزش جوانان (JAMBYSQ³): این پرسش نامه به وسیله استفنز، بردمایر و شیلدز (۱۹۹۷) طراحی شده است و برای ارزیابی رفتار اخلاقی ورزش کاران در رشته بسکتبال استفاده می‌شود. این پرسش نامه شامل ۳ سناریو است که در هر سناریو ۶ سوال مطرح می‌شود. از ویژگی این پرسش نامه است که افراد در هر سناریو با حریف فرضی در موقعیتی متفاوت با دو سناریوی دیگر، رو به رو می‌شوند و هر سناریو ویژگی خاصی را ارزیابی می‌کند. در سناریوی اول (سناریوی دروغ گفتن به داور) شرایطی ترسیم و تشریح می‌شود که بازیکن باید تصمیم بگیرد که به داور دروغ بگوید (تا از یک موقعیت مطلوب، اما غیر منصفانه استفاده کند) یا این که واقعیت را بیان کند. در سناریوی دوم (سناریوی آسیب زدن به حریف) شرایطی ترسیم و تشریح می‌شود که بازیکن باید تصمیم بگیرد که به حریف، آسیب بزند یا نه (رفتاری که از لحاظ راهبردی مطلوب، اما غیر منصفانه است). در سناریوی سوم (سناریوی تقلب کردن) شرایطی ترسیم و تشریح می‌شود که بازیکن باید تصمیم بگیرد که قوانین را نادیده بگیرد یا نه؟ از دو سوال، در هر سناریو برای این تحقیق، استفاده شد: سوال ۲ (که قدرت معیارهای تیمی برای پرخاشگری را ارزیابی می‌کند) که به وسیله مقیاس ۵ گزینه ای لیکرت (هیچ کدام= ۱ تا همه افراد تیم= ۵) نمره گذاری می‌شود و سوال ۶ (که احتمال به پرخاشگری افراد را نشان می‌دهد) که به وسیله مقیاس ۵ گزینه ای (اصلا احتمال ندارد= ۱ تا احتمال زیادی دارد= ۵) ارزیابی می‌شود. برای اثبات پایایی این پرسش نامه از روش آزمون - آزمون مجدد استفاده شده است که اعداد به دست آمده همبستگی معناداری را بین دو سری از داده ها نشان داده اند و بر همین اساس پایایی پرسش نامه، برای داده ها در سناریوی اول، $r=0/81$ ، برای داده های سناریوی دوم، $r=0/76$ و برای داده های سناریوی سوم، $r=0/79$ گزارش شده است و آلفای کرونباخ $0/85 - 0/86$ تعیین شده است (۱۲).

در این پژوهش روایی محتوایی این ابزار به وسیله استادان رشته روان شناسی و تربیت بدنی، مورد تأیید قرار گرفته است و برای بررسی ثبات درونی پرسشنامه جو اخلاقی ارتباط بین سؤالات اول سوم در سه سناریو بررسی شد. هم چنین، ارتباط بین سؤال های سوم و ششم نیز مورد ارزیابی گرفت. هر دو سؤال به منظور ارزیابی احتمال به پرخاشگری خود توصیف شده ورزشکاران در موقعیت های مختلف به کار می‌روند. سؤال سه، پاسخ اولیه افراد به سناریو و سؤال ششم، پاسخ افراد بعد از تصور خود در آن موقعیت است. پاسخ به سؤال شش بسیار نزدیک تر به ادراک واقعی بازیکن در آن موقعیت است. نتایج نشان می‌دهد که همبستگی بالایی بین این دو سؤال وجود دارد. ارتباط بین سؤالات دوم و ششم نیز برای بررسی ثبات درونی بررسی شد. نتایج نشان می‌دهد که همبستگی بالایی بین دو سؤال در هر سناریو وجود دارد. در واقع بازیکنانی که در سؤال دو بیان کردند که بیشتر هم تیمی هایشان خطا می‌کنند، سطح بالاتری از احتمال به پرخاشگری را نشان داده اند. کلیه معنی داری های به دست آمده و ارتباط بین سه سؤال در سه سناریو معنی دار است و لذا نشان می‌دهد که پرسشنامه مذکور ثبات درونی بالایی دارد. نتایج بررسی ثبات درونی پرسش نامه در جدول شماره (۱) ارائه شده است.

د پرسش نامه پرخاشگری ورزشی بردمایر: این پرسش نامه به وسیله بردمایر (۱۹۷۵) طراحی شده است و دارای ۳۰ آیتم است که ۱۴ آیتم آن، پرخاشگری خصمانه و ۱۴ آیتم آن پرخاشگری ابزاری و ۲ آیتم آن پرخاشگری کلی را می‌سنجد که در این پژوهش ۱۴ آیتم پرخاشگری خصمانه مورد استفاده قرار گرفته است. آیتم ها در مقیاس ۴ درجه ای لیکرت، پاسخ داده می‌شوند که از کاملا موافق= ۱ تا کاملا مخالف= ۴ نمره گذاری می‌شوند. در این ابزار، کمترین نمره برای هر زیر مقیاس، ۱۴ و بیشترین نمره، ۵۶ است. روایی یا اعتبار محتوا به وسیله متخصصان

روان‌شناسی مورد تأیید قرار گرفت و همسانی درونی ابزار با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه و در محدوده ۰/۵۱ تا ۰/۷۲ مشخص شده است. پایایی این پرسش‌نامه در تحقیق حاضر با استفاده از آلفای کرونباخ، ۰/۷ به دست آمده است.

یافته‌ها

یافته‌های پژوهش در دو سطح توصیفی و استنباطی به شرح زیر مورد تحلیل قرار گرفت:
جدول شماره (۲) یافته‌های توصیفی حاصل از متغیرهای پژوهش

انحراف معیار	میانگین	
۱/۳۳	۲/۷۹	پرخاشگری
۱/۹۷	۳/۴۵	کمال‌گرایی
۱/۷۳	۰/۹۵	هنجار تیمی
۱/۰۲	۰/۹۴	جو اخلاقی

جدول شماره (۲) میانگین و انحراف معیار کمال‌گرایی، هنجار تیمی، جو اخلاقی و پرخاشگری بسکتبالیست‌ها را نشان می‌دهد.

با توجه به نتایج به دست آمده، می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که در متغیر پرخاشگری، نظر پاسخ‌گویان، متوسط به پایین بوده است، به این معنا که نظر اکثریت پاسخ‌گویان در رابطه با گویه‌های پرخاشگری به سمت موافقت بوده است و میزان پرخاشگری بالا را گزارش داده‌اند. هم‌چنین در متغیر کمال‌گرایی نیز، نظر پاسخ‌گویان، متوسط به پایین بوده است، به این معنا که نظر اکثریت پاسخ‌گویان در رابطه با گویه‌های کمال‌گرایی به سمت مخالفت بوده است و آزمودنی‌ها، میزان کمال‌گرایی پایین را گزارش داده‌اند. در رابطه با متغیر هنجار تیمی نیز با توجه به این که نظر پاسخ‌گویان به سمت مخالفت بوده است، میزان هنجار تیمی پایین، به وسیله پاسخ‌دهندگان، گزارش شده است و در مورد متغیر جو اخلاقی نیز در نتیجه‌ای مشابه نظر آزمودنی‌ها به سمت مخالفت بوده است و آنان میزان جو اخلاقی پایین را گزارش کرده‌اند.

جدول شماره (۳) فراوانی و درصد فراوانی افراد نمونه بر حسب رده فعالیت (ماهر و نیمه‌ماهر)

فراوانی	درصد فراوانی	درصد معتبر	درصد تجمعی	
۴۳	۲۸/۷	۲۸/۷	۲۸/۷	ماهر
۱۰۷	۷۱/۳	۷۱/۳	۱۰۰/۰	نیمه‌ماهر
۱۵۰	۱۰۰	۱۰۰/۰		کل

جدول فوق بیان‌گر فراوانی و درصد فراوانی تعداد افراد شرکت‌کننده در پژوهش است.

جدول شماره (۴) نتایج تحلیل همبستگی

رفتارهای پرخاشگرانه	
---------------------	--

کمال گرایی	-۰/۳۴۱ ($P \leq ۰/۰۰۱$)
هنجار تیمی	-۰/۲۴۱ ($P \leq ۰/۰۰۳$)
جو اخلاقی	-۰/۲۹۷ ($P \leq ۰/۰۰۱$)

در جدول فوق، رابطه هر یک از متغیرها با رفتارهای پرخاشگرانه، نشان داده شده، که با توجه به نتایج به دست آمده از تحلیل همبستگی و سطوح معنا داری، بین هر یک از متغیرها، با رفتار های پرخاشگرانه، بدون حضور متغیر های دیگر، رابطه منفی معنا داری به دست آمده است. بر این اساس ۱، ۲ و ۳ پژوهش مورد تایید قرار گرفت.

با توجه به این که این پژوهش به دنبال پیش بینی رفتارهای پرخاشگرانه است، این متغیر به ترتیب روی هر یک از متغیرهای کمال گرایی، هنجار تیمی و جو اخلاقی به روش رگرسیون ورود همزمان، مورد تحلیل قرار گرفت.

جدول شماره (۵) نتایج تحلیل رگرسیون به روش ورود

متغیر های پیش بین	ضرایب غیر استاندارد بتا	خطای استاندارد	ضرایب استاندارد بتا	مقدار t	سطح معناداری	ضریب همبستگی چند گانه	مجدور ضریب همبستگی چند گانه	خطای استاندارد برآورد شده	سطح معناداری	F	سطح معناداری
مقدار ثابت	۵۹/۸۱۶	۴/۰۴۱	۱۴/۸۰۲	۰/۰۰۰	۰/۴۴۰	۰/۱۹۳	۴/۵۳۱	۰/۰۰۱	۰/۶۵۵	۰/۰۰۱
کمال گرایی	-۰/۱۲۹	۰/۰۳۲	-۰/۳۰۳	۴/۰۲۰	۰/۰۰۱						
هنجار تیمی	-۰/۱۱۹	۰/۰۹۷	-۰/۱۰۱	-۱/۲۲۰	۰/۲۲۴						
جو اخلاقی	-۰/۲۵۴	۰/۰۹۵	-۰/۲۲۱	-۲/۶۷۷	۰/۰۰۸						

همان گونه که در جدول شماره ۵ ملاحظه می شود، متغیرهای کمال گرایی ($p=0/001, B=-0/129$) و جو اخلاقی ($p=0/008, B=-0/254$)، با متغیر پرخاشگری، رابطه منفی و معنی دار دارند و نتایج، حاکی از آن است که روابط چندگانه هنجار تیمی با پرخاشگری، معنی دار نشده است. به عبارت دیگر، کمال گرایی و جو اخلاقی، توان پیش بینی متغیر پرخاشگری را دارند. با افزوده شدن یک واحد به کمال گرایی و جو اخلاقی به ترتیب به مقدار ۰/۳۰۳ و ۰/۲۲۱ از پرخاشگری، کم می شود و این بدان معناست که هر چه میزان کمال گرایی و جو اخلاقی افزایش یابد، از مقدار پرخاشگری کاسته می شود. بنابر این فرضیه چهارم پوهش مبنی بر وجود رابطه چند گانه معنادار بین کمال گرایی، هنجار تیمی و جو اخلاقی با رفتار های پرخاشگرانه، بدین ترتیب مورد تایید قرار گرفت که فقط متغیر های پیش بین کمال گرایی و جو اخلاقی قادر به پیش بینی معنادار پرخاشگری بوده اند.

بحث و نتیجه گیری

نتایج پژوهش، نشان می‌دهد که بین کمال‌گرایی با رفتارهای پرخاشگرانه، رابطه منفی معنی‌دار وجود دارد ($P \leq 0/001$)، این نتیجه با یافته‌های پژوهشی دیگر (۱۴) هم‌سو نیست. این پژوهش‌گران نشان دادند که کمال‌گرایی، رفتارهای پرخاشگرانه (پرخاشگری خصمانه) را افزایش می‌دهد (۱۴). به طور کلی پرخاشگری خصمانه، رفتاری غیر قابل قبول در ورزش، محسوب می‌شود و از آن‌جا که به عقیده فروید، فرد کمال‌گرا، فردی است که نیاز و عطش دارد که از هر نظر کامل و بی‌نقص باشد و خود را مطابق تصاویر آرمانی که از خودش دارد فرض می‌کند و بر همین اساس، گمان می‌کند که به راستی، همان چیزی است که به حکم خود آرمانی باید باشد، پس خود را در زمینه‌های اخلاقی، عقلی و معنوی از همه نظر، کامل و از همه کس برتر حس می‌کند و دیگران را به چشم حقارت می‌نگرد (۲۲) پس سعی در دوری از رفتارهای پرخاشگرانه و پرخاشگری خصمانه دارد و این چنین می‌توان همبستگی منفی بین کمال‌گرایی و پرخاشگری خصمانه را تا حدود زیادی تبیین کرد. هم‌چنین بین هنجار تیمی و رفتارهای پرخاشگرانه، رابطه منفی معنی‌دار به دست آمد ($P \leq 0/003$). این نتیجه با یافته‌های پژوهشی دیگر (۱) هم‌سو می‌باشد. این پژوهش‌ها، ضمن تأیید نظریه بندورا، نشان می‌دهند، بهترین پیش‌بین در احتمال به پرخاشگری، ادراک ورزش‌کاران از معیارهای پرخاشگری قبلی تیم‌شان است و همین‌طور، تصمیم‌های اخلاقی افراد، بر اساس معیارهای تیمی گرفته می‌شود و اغلب هم بر اساس این معیارهاست. هرچه قدر قوانینی که تیم برای اعضای خود با عنوان هنجارهای تیم مشخص می‌کند، اخلاقی‌تر بوده و اعضای تیم بر طبق آن قوانین، ملزم به پرهیز از انجام رفتارهای غیر اخلاقی باشند و بدانند که در صورت عدم رعایت این هنجارها و قوانین، از تیم، طرد خواهند شد، در آن صورت از میزان رفتارهای پرخاشگرانه و پرخاشگری خصمانه افراد در زمان مسابقه کاسته خواهد شد.

نتایج، هم‌چنین نشان می‌دهد که بین جو اخلاقی تیم با رفتارهای پرخاشگرانه، رابطه منفی معنی‌دار وجود دارد ($P \leq 0/001$). که این نتیجه با یافته‌های پژوهشی دیگر (۱)، هم‌سو می‌باشد. این پژوهش‌ها، ضمن تأیید نظریه تکامل اخلاقی کوهلبرگ، تأثیری را که هم‌تیمی‌ها و مربیان در شکل‌دهی جو اخلاقی در تیم‌های ورزشی دارند، نشان می‌دهند و مجموع یافته‌ها، بارزترین مولفه جو اخلاقی مؤثر بر پرخاشگری ورزش‌کاران راه، معیارهای پرخاشگری هم‌تیمی‌هایشان می‌دانستند. مربیان و هم‌تیمی‌ها، افرادی هستند که جو اخلاقی تیم، بر اساس معیارها و رفتارهای آنان شکل می‌گیرد و احتمال بروز رفتارهای پرخاشگرانه در ورزش‌کاران، بر اساس معیارهای درک شده پرخاشگری قبلی تیم و خواسته‌های مربی وجود دارد، پس هر چه معیارهای قبلی تیم در مورد پرخاشگری و معیارهای مربی در مورد تقلب و پرخاشگری، شامل قوانین اخلاقی بیشتری باشد، در آن صورت، درک ورزش‌کار از این معیارها هم‌سو با قوانین اخلاقی خواهد بود و احتمال بروز رفتارهای پرخاشگرانه، خارج از قوانین مسابقه، به وسیله این افراد، کمتر خواهد بود.

به طور کلی می‌توان چنین گفت که یافته‌های تحقیق حاضر با نظریه تکامل اخلاقی کوهلبرگ و نظریه یادگیری اجتماعی باندورا همخوانی دارد. نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که سطوح بالاتر از استدلال اخلاقی مطابق با سطوح پایین‌تر از پرخاشگری است و برعکس، که این ارتباط خطی و محکم است. نظریه یادگیری اجتماعی باندورا، در مورد رفتارهای ورزشی بر فرایند الگوسازی تأکید دارد و مدعی است که رفتارهای پرخاشگرانه از طریق الگوسازی آموخته می‌شوند و مکانیسم پاداش و تنبیه در مورد اینگونه رفتارها تأثیر زیادی در

یادگیری دیگران به ویژه نوجوانان و جوانان دارد. بنابر نظریهٔ باندورا، مربیان و هم تیمی ها نیز الگوهایی هستند که احتمالاً در مورد یک رفتار پرخاشگرانه مورد تقلید ورزشکاران قرار می گیرند.

به طور کلی، نتایج این پژوهش (جدول شماره ۳) حاکی از این است که افراد کمال گرا، رفتارهای پرخاشگرانه کمتری از خود بروز می دهند. افراد کمال گرا معتقدند که خود و محیط اطرافشان باید کامل باشند و هر گونه تلاشی در زندگی باید بدون خطا و اشتباه باشد و به دلیل این که این افراد، نگران اشتباهات خود و هم چنین نگران از سرزنش دیگران (مربی و هم تیمی ها) به دلیل انجام اشتباهات، نسبت به خود هستند، سعی در انجام ندادن اعمال و رفتارهای پرخاشگرانه دارند و خود را با جو اخلاقی حاکم بر تیم، هم سو می کنند، در نتیجه انجام رفتارهای پرخاشگرانه کاهش می یابد.

حجم نمونه تقریباً کوچک بسکتبالیست های شهر اصفهان و کمبود منابع نظری داخلی و خارجی مرتبط با موضوع پژوهش، از محدودیت های این تحقیق بود، بنا بر این تعمیم پذیری نتایج باید با احتیاط صورت گیرد. پیشنهاد می شود که تحقیقات آینده، بر روی ورزش کاران ورزش های انفرادی و گروهی صورت گیرد و این دو گروه از ورزش کاران، از نظر میزان کمال گرایی و پرخاشگری با یکدیگر مقایسه شوند و هم چنین با توجه به پیامدهای منفی رفتارهای غیر اخلاقی در میدانی ورزشی، پیشنهاد می شود که علل و عوامل مؤثر بر جو اخلاقی تیم های مختلف ورزشی مورد شناسایی قرار گیرد. توجه به آموزش مهارت های روانشناختی برای بهبود و کنترل رفتار پرخاشگرانه به منظور ارتقای جو اخلاقی تیم و هم چنین ارتقای سطح اخلاق در بازیکنان، از پیشنهادهای این پژوهش است.

Anvarolkhouli, A. (2003). *Sport and Society*, translated by Hamid Reza Sheykhi, First Edition, Tehran: Samt Publishing.

References:

- 1- Zamani, L. Farokhi, A. Jaberi Moghadam, A. (2009). The Relationship between Team's Ethical Climate and Sport Aggression Tendencies of Youth Basketball Players, *Harekat Journal*, N0. 39, pp: 79-92.
- 2- Felson, RB. (2006). Violence as Instrumental Behavior. In: E. Kelloway, J. Barling, J. Hurrell, *Handbook of Workplace Violence*, Thousand Oaks, CA: SAGE Publishing, Inc, pp, 7-29.
- 3- Ayzenk, HY. Vilson, G. (1990). *Self-knowledge*, translated by Shahab-Al-Din Ghahraman, 6th Eddition, Tehran, Shabaviz Publishing.
- 4- Piko, BF. Keresztes, N. Pluhar, ZF. (2006). Aggression Behavior and Psychosocial Health Among Children, *Personality and Individual Differences*, 40: pp, 885-895.
- 5- Sacks, DN. Petscher, Y. Stanley, CT. Tenenbaum, G. (2003). Aggression and Violence in Sport: Moving Beyond the Debate, *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 1: pp, 167-179.
- 6- Brewer, G. Hawarth, Sh. (2012). Sport, Attractiveness and Aggression, *Personality and Individual Differences*, 53, pp: 640-643.
- 7- Keshkar, S. (2013). The Roll of Showing Football's Violent Behaviors on TV, Upon The Behaviors of Youth and Teenager Members of Tehran Football Clubs, *Journal of Sport Management and Motor behavior*, 17: pp, 59-74.

- 8- Davis, BS. Menard, S. (2013). Long Term Impact of Youth Sports Participation on Illegal Behavior, *The Social Science Journal*, 50: pp, 34-44.
- 9- Russell, GW. (2008). *Aggression in Sport World, A Social Psychological Perspective*, New York, Oxford University Press, Icon, pp, 273.
- 10- Mohseni, RA. (2009). Analysis of Aggressive Behavior and Sport Violence With The Emphasize on Psychosocial Approach, *Journal of Sociology*, No, 3, pp: 51-72.
- 11- Luicelli, JK. Reed, DD. (2011). *Behavioral Sport Psychology (Evidence-Based Approaches to Performance Enhancement)*, In: C.J. Gee (Ed), *Aggression in Competitive Sports: Using Direct Observation to Evaluate Incidence and Prevention Focused Intervention*, New York: Springer Publishing.
- 12- Zameni, L. Farokhi, A. Hashemi Chashmi, Z. (2010). Comparision of Sport Aggression Tendencies of Girls and Boys Basketball Player, *Journal of Motor Learning and Sport Psychology*, No, 4, pp: 289-298.
- 13- Silva, JM. (1983). The Perceived Legitimacy of Rule Violating Behavior in Sport, *Journal of Sport Psychology*, 5: pp, 438-448.
- 14- Byrd, M. (2011). *Perfectionism Hurts: Examining the Relationship Between Perfectionism, Anger, Anxiety and Sport Aggression*, MSc Thesis ,Department of Kinesiology and Health ,Miami University.
- 15- Vaez Mousavi, M. Shojaei, M. (2004). Frequency of Aggressive and Assertive Behavior in Winning, Loosing and Equal Situation (In Group Sports of Highschool Level of Student Olympiad), *Olympic Journal*, No, 1, pp: 117-126.
- 16- Naderian Jahromi, M. (2010). *Basics of Sociology in Sport*, First Eddition, Tehran: Bamdad Ketab Publishing.
- 17- Hemmati Nejad, MA. Rahmani Nia, F. Salehi, S. Kialashaki, R. (2000). The Survey of Aggression in Sport Fields from Point of View of Athletes, Spectators and Sport Expert's, *Olympic Journal*, No, 3&4, pp: 39-46.
- 18- Noferesty, A. Hamid Pour, H. Doroudgar, Kh. (2010). Comparission of Personality Characteristics between Athlete and Non-athlete Students, *Journal of Applied Psychology*, No, 2, pp: 87-100.
- 19- Shabani Bahar, Gh. Erfani, N. Hadi Pour, M. (2007). Comparission and Survey of Relationship between Personality Characteristic and Aggression Rate among Male Athlete of Different Fields of Sports in Hamedan, *The Journal of Research in Sport Science*, No, 5, pp: 99-102.
- 20- Anshel, MH. (2006). *Sport Psychology (From Theory to Practice)*, translated by Seyed Ali Asghar Mossaddad, Second Eddition, Tehran: Ettela'at publishing.
- 21- Mitchell, ML. Jolly, JM. (2007). *Research Designs Explain*, Thomson Wads Worth, USA: 6th Eddition.
- 22- Mehrabi Zadeh Honarmand, M. Vardy, M. (2003). *Positive Perfectionism – Negative Perfectionism*, First Eddition, Ahvaz: Rasesh Publishing.